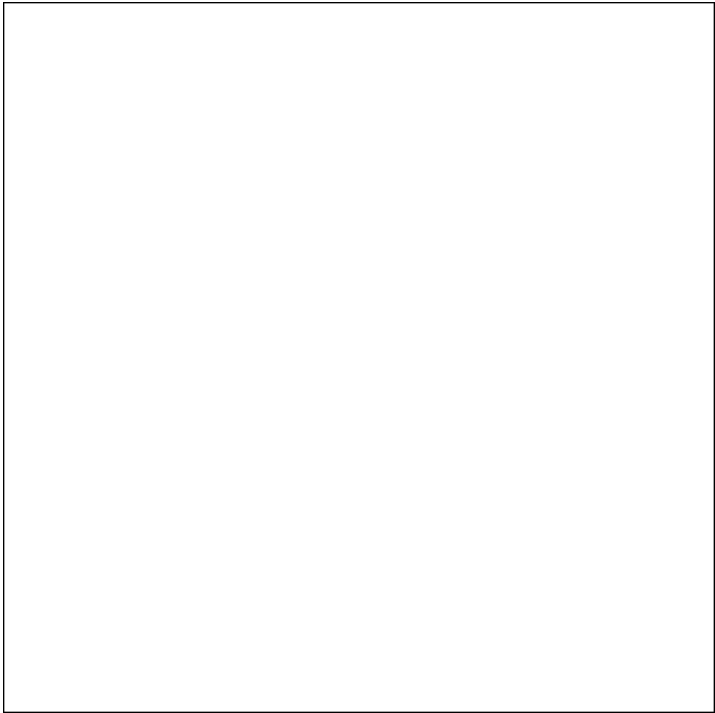

(imageless edition)

✎ Lesley Koyi
👤 Wiehan de Jager
📄 Anu Gill
😊 Punjabi
📖 Level 5

ਮਰੀਚੀ

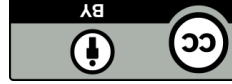
Storybooks Canada

storybookscanada.ca

ਮਰੀਚੀ

Written by: Lesley Koyi
Illustrated by: Wiehan de Jager
Translated by: Anu Gill

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

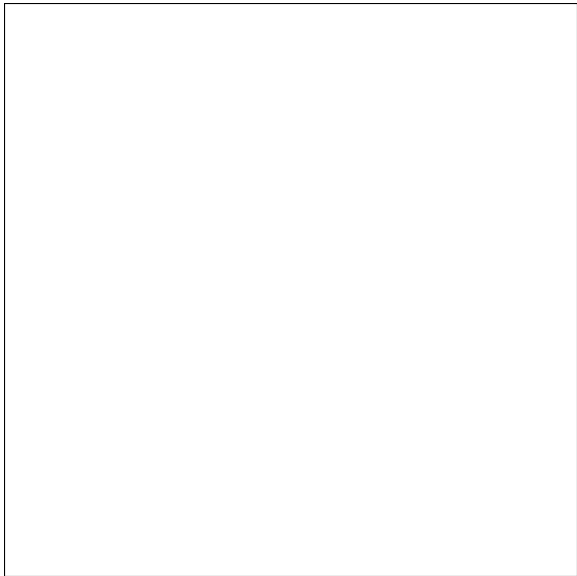

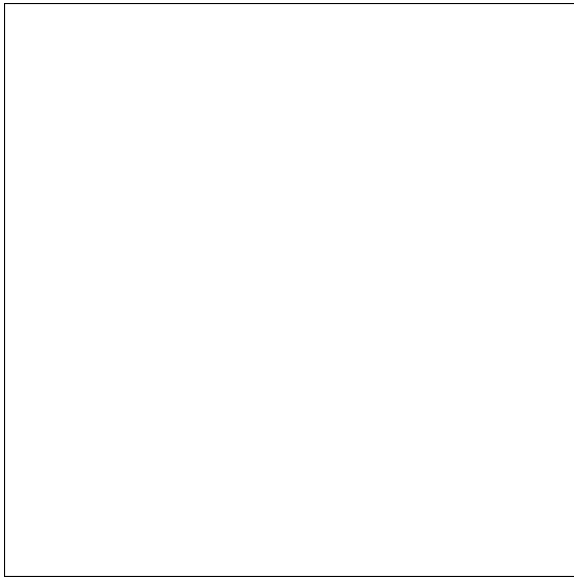
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

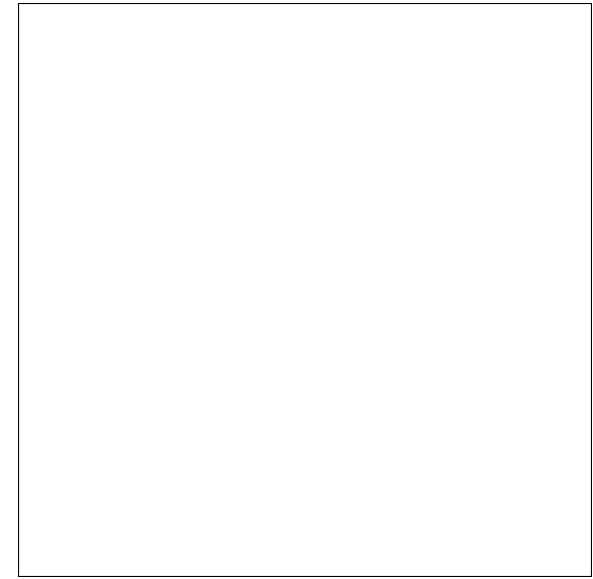
ਨੈਰੋਬੀ ਦੇ ਵਿਅਸਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਭਾਲ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਦੂਰ,
ਬੇਘਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਜ਼ ਨਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ
ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਮੁੰਡੇ ਠੰਡੇ ਫ਼ਰਸ਼ ਤੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਟ
ਪੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਠੰਡ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਈ।
ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ।

। ਮੁੱ ਕੁਝੀ ਭਰੋਸੇ ਫਲਸਰੂਪ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਵੀ । ਕੁਝ
 ਮੁੱ ਸੁਝਾਓ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵੀ । ਕੁਝ ਮੁੱ ਸੁਝਾਓ ਖਰਚੇ ਨੂੰ
 ਵੀ ਮੁੱ ਖਰਚੇ ਵੀ । ਮੁੱ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਵੀ । ਕੁਝ ਮੁੱ ਖਰਚੇ ਨੂੰ
 । ਕੁਝ ਮੁੱ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਵੀ । ਕੁਝ ਮੁੱ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਵੀ

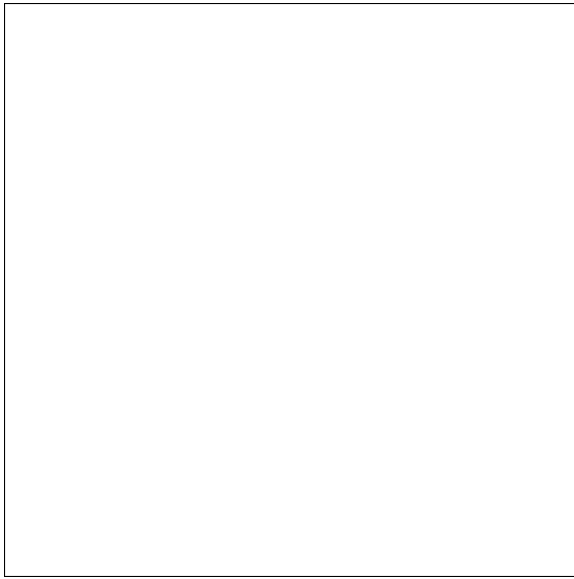

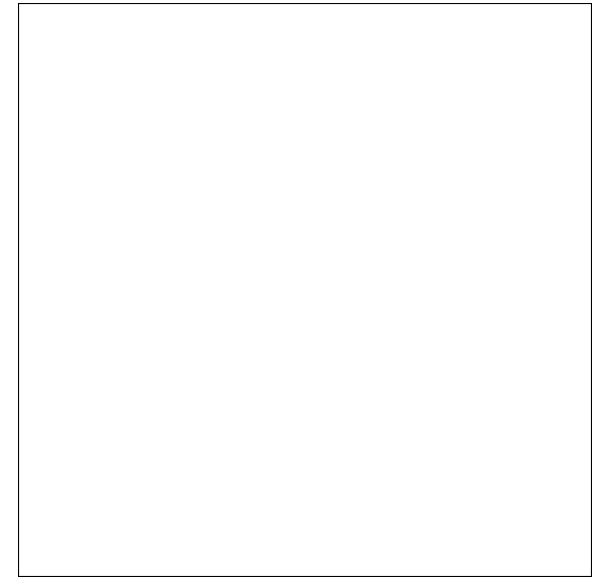
ਜੇ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਚਾਚਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਦਿੰਦਾ। ਜਦ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜੇ ਉਹ ਸਕੂਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਮੁਰਖ ਹੈ।” ਇਸ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸੜਕ ਤੇ ਰਹਿਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਹਰੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਥਾਮਸ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। “ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ?” ਥਾਮਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। “ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣਦਾ ਹੈ,” ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?” ਥਾਮਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। “ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਹੈ,” ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

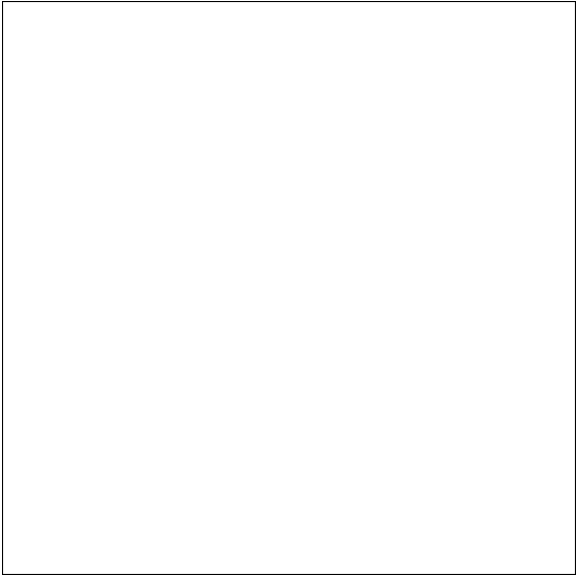

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਕੂੜੇਦਾਨ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਫਟੀ ਕਿਤਾਬ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੇ।

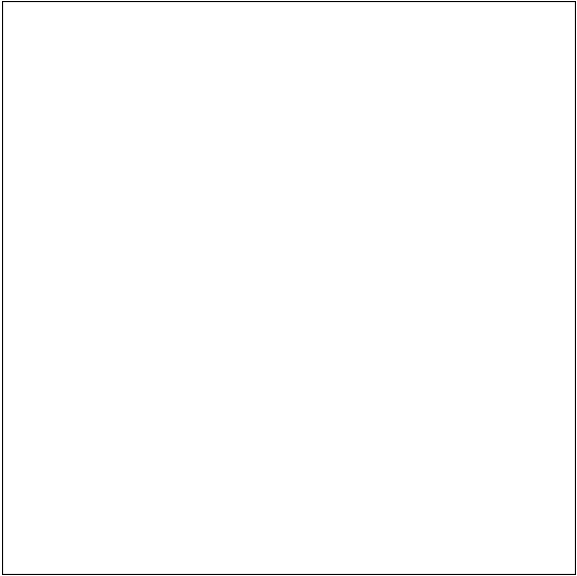

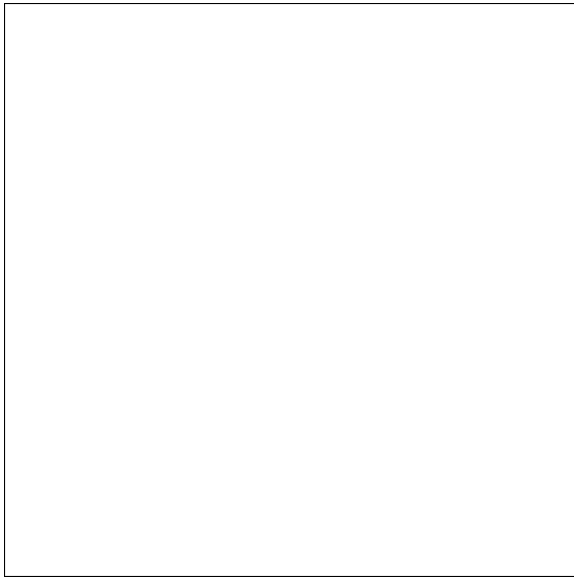
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਇੱਕ ਹਰੇ ਛੱਤ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੋ ਹੋਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕਮਰਾ ਸ਼ੇਅਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਲ-ਮਿਲਾਕੇ ਦਸ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਟੀ ਸਿਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ, ਤਿੰਨ ਕੁੱਤੇ, ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ
ਪ੍ਰੀਤਲ ਬਣੀਆ ਸੀ। ਮਰੀਜ਼ਵੀ ਪ੍ਰੀਤਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਕਈ
ਵਾਰੀ, ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ।

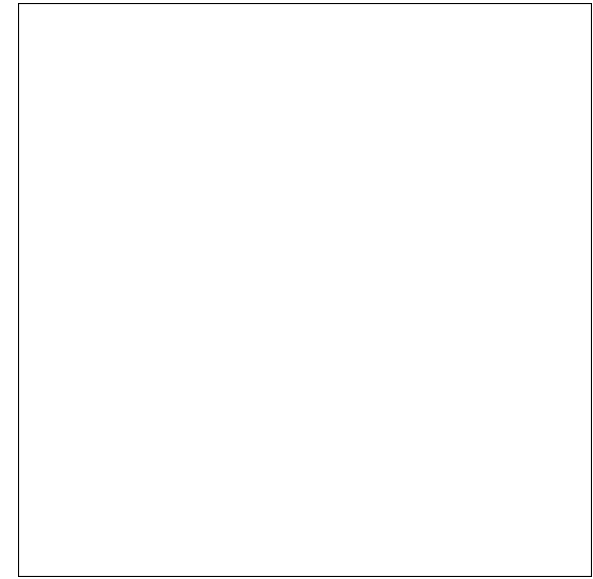

ਉਸ ਨੇ ਥਾਮਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਫੋਟੋ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ
ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੋਟੋ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ।

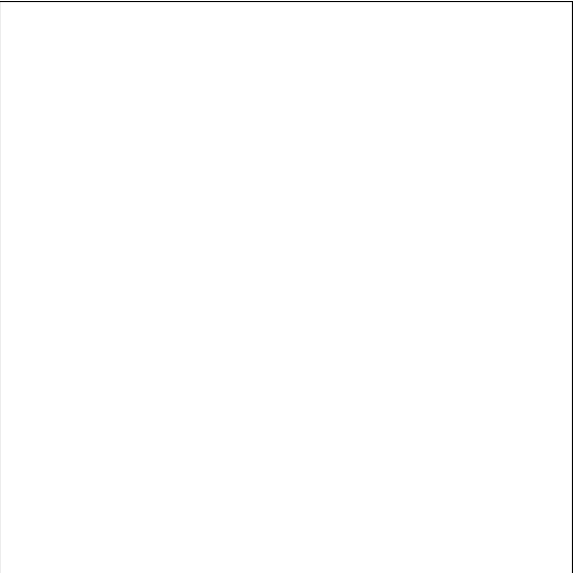

ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ। “ਹੈਲੋ, ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ,” ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੀਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। “ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਲਵੇਂਗਾ?” ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਰ ਵੱਲ। “ਸ਼ਾਇਦ,” ਉਹ ਕਹਿ ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ।

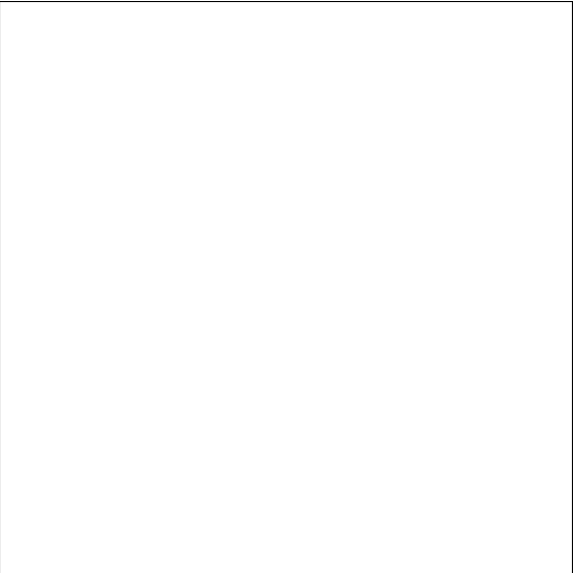

ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਕੀ ਹੋਏਗਾ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਚਾਚਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਮੂਰਖ ਸੀ? ਕੀ ਹੋਏਗਾ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕੁਟਣਗੇ? ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। “ਸ਼ਾਇਦ ਸੜਕ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।

ਲੰਘਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੁੱਛੇ ਮਸਾਬ ਤੋਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਆਦੀ
 ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਖਾਣੀ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਖਾਣੀ
 ਲੋਕ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨ। ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ
 ਸੀ। ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਘੋੜੇ ਸਨ। ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ

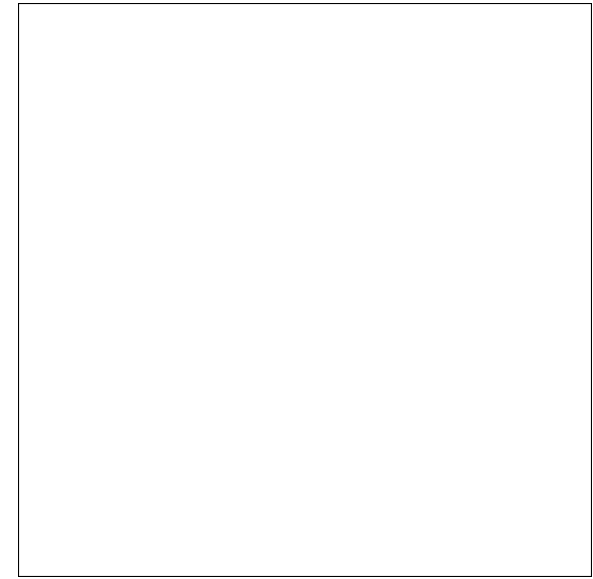

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ
 ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ
 ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ ਖਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮ

ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਫੁੱਟਪਾਥ ਤੇ ਬੈਠਾ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਥਾਮਸ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। “ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ?” ਥਾਮਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। “ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਪਾਇਲਟ ਬਣਦਾ ਹੈ,” ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?” ਥਾਮਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ,” ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਬੋਲਿਆ।

ਜਦ ਉਹ ਮਿਲੇ, ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਥਾਮਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਅਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਥਾਮਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਗੋਜ਼ਵੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਨੀਲੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾਂ ਖਾਂਦੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ।